

การศึกษาผลกระทบการรับรู้ข่าวอาชญากรรมที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการใช้ชีวิตของ
นักเรียนมัธยมปลายโรงเรียนเทศบาลปลุกปัญญา ในพระอุปถัมภ์ฯ
A Study of the Impact of Crime News Perception on Anxiety in Daily Life among
Senior High School Students at Tessaban Plukpanya School under Royal
Patronage.

กฤตธณัศวร์ กลางถิ่น¹ และ พรณวดี ขำจริง²
Kritthanat Klangthin¹ and Panwadee Khamjing²

¹ นักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศึกษา วิชาเอกสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

² อาจารย์ สาขาวิชาการศึกษาศึกษา วิชาเอกสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงปริมาณนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ข่าวอาชญากรรมและผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการดำเนินชีวิตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทศบาลปลุกปัญญา ในพระอุปถัมภ์ฯ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 254 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและมีค่าความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ t-test และ ANOVA ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รับรู้ข่าว “การฆาตกรรม” ผ่านสื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด (79.10%) รองลงมาคือ โทรทัศน์ (57.50%) และ YouTube หรือเว็บไซต์ข่าว (49.20%) ข่าว “การข่มขืนหรือคุกคามทางเพศ” ส่งผลต่อความเข้าใจในระดับเล็กน้อย (\bar{X} =2.33) ข่าวการทำร้ายร่างกายส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัย (\bar{X} =2.32) และข่าวการปล้นทรัพย์โดยใช้ความรุนแรงส่งผลต่อภาพลักษณ์ความปลอดภัย (\bar{X} =2.28) โดยรวมผลกระทบอยู่ในระดับเล็กน้อย

คำสำคัญ: ผลกระทบ/ ความวิตกกังวล

Abstract

This quantitative study aimed to examine high school students' perceptions of crime news and its effects on their anxiety in daily life at Plukpanya Municipal School under Royal Patronage. The sample consisted of 254 students selected through simple random sampling. A questionnaire was used as the research instrument, validated for content validity and demonstrating acceptable reliability. Data were analyzed using descriptive statistics (frequency, percentage, mean, and standard deviation) and inferential statistics (t-test and ANOVA). The results showed that most students perceived “homicide” news primarily through social media (79.10%), followed by television (57.50%) and YouTube or news websites (49.20%). News about “rape or sexual harassment” had a slight impact on their understanding (mean = 2.33). News about physical assault slightly affected their sense of safety (mean = 2.32), while news about violent robbery slightly influenced their perception of public safety (mean = 2.28). Overall, the impact of crime news perception on students' anxiety was at a low level.

Keywords: Impact/ Anxiety

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน สื่อมวลชนทั้งกระแสหลักและสื่อสังคมออนไลน์มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะข่าวอาชญากรรมที่มักนำเสนอด้วยภาพหรือถ้อยคำที่รุนแรงและสร้างความตื่นตระหนกต่อผู้รับสาร แม้ว่าข่าวเหล่านี้จะมีเป้าหมายในการเตือนภัยหรือให้ข้อมูล แต่กลับส่งผลกระทบทางจิตใจโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ระหว่างการพัฒนาอารมณ์ ความคิด และพฤติกรรม (สุนีย์ สิงหเสม, 2557) งานวิจัยหลายฉบับใน

ประเทศไทยพบว่า การรับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวกับความรุนแรงหรือเหตุอาชญากรรมบ่อยครั้ง อาจทำให้ผู้รับสารเกิดความวิตกกังวล หวาดกลัว หรือขาดความมั่นคงทางจิตใจ โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่มีประสบการณ์ตรงกับ ความรุนแรง หรือเคยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีข่าวอาชญากรรมบ่อยครั้ง ยังมีโอกาสได้รับผลกระทบมากขึ้น (มนสิชา จันทรเกษ, 2563) สำหรับนักเรียนมัธยมปลายซึ่งกำลังเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ความรู้สึกปลอดภัยและความมั่นคงในชีวิตประจำวันถือเป็นสิ่งสำคัญ หากต้องใช้ชีวิตภายใต้ความวิตกกังวลจากข่าวอาชญากรรม อาจส่งผลต่อการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และสุขภาพจิตในระยะยาว ยิ่งไปกว่านั้น ปัจจุบันนักเรียนจำนวนมากใช้เวลาอยู่กับสื่อออนไลน์ซึ่งมีการเผยแพร่ข่าวสารแบบเรียลไทม์ โดยไม่มีการกรองหรือบริบทที่เหมาะสม อาจนำไปสู่การรับรู้ข้อมูลอย่างบิดเบือนและสร้างความกลัวเกินจริง (ศิรินาถ ศรีธรรมมา, 2561) โรงเรียนเทศบาลปลุกปัญญา ในพระอุปถัมภ์ฯ เป็นสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เมือง นักเรียนส่วนใหญ่เข้าถึงสื่อได้ง่ายและมีแนวโน้มจะรับรู้ข่าวอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง จึงควรได้รับการดูแลด้านสุขภาพจิต และมีการส่งเสริมความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ การศึกษาครั้งนี้จึงมีความสำคัญเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบจากการรับรู้ข่าวอาชญากรรมที่มีต่อความวิตกกังวลของนักเรียน และใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจ ตลอดจนให้ข้อมูลแก่ครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องในการดูแลเยาวชนอย่างมีประสิทธิภาพ ในยุคปัจจุบัน สื่อมวลชนทั้งกระแสหลักและสื่อสังคมออนไลน์มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะข่าวอาชญากรรมที่มักนำเสนอด้วยภาพหรือถ้อยคำที่รุนแรงและสร้างความตื่นตระหนกต่อผู้รับสาร แม้ว่าข่าวเหล่านี้จะมีเป้าหมายในการเตือนภัยหรือให้ข้อมูล แต่กลับส่งผลกระทบทางจิตใจโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน ซึ่งเป็นวัยที่อยู่ระหว่างการพัฒนาอารมณ์ ความคิด และพฤติกรรม (สุนีย์ สิงหเสม, 2557) นักเรียนมัธยมปลายถือเป็นกลุ่มวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งมีความเปราะบางทางอารมณ์ อีกทั้งยังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคม เช่น ข่าวการฆาตกรรม การทำร้ายร่างกาย หรือการคุกคามทางเพศ อาจทำให้เกิดความกลัว ความวิตกกังวล และความไม่มั่นคงทางจิตใจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวัน เช่น การไม่กล้าเดินทางคนเดียว การไม่กล้าอยู่ในที่เปลี่ยว หรือการไม่ไว้ใจผู้อื่น (มนสิชา จันทรเกษ, 2563) ปัจจัยที่นำกังวลในสังคมไทยคือการนำเสนอข่าวในเชิงเร้าอารมณ์ของสื่อบางประเภทที่มุ่งเน้นเรตติ้ง มากกว่าความถูกต้องหรือจริยธรรมของการเสนอข่าว ทำให้ผู้รับข่าวที่ไม่มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเพียงพอ อาจรับสารอย่างไร้การกรอง ส่งผลให้เกิดความเข้าใจผิดหรือประเมินสถานการณ์เกินจริง ทั้งนี้ (ศิรินาถ ศรีธรรมมา, 2561) ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนและเยาวชนในยุคดิจิทัลส่วนใหญ่มักรับข่าวผ่านโซเชียลมีเดีย โดยขาดการกรองข้อมูล ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสภาวะทางอารมณ์และสุขภาพจิตอย่างมีนัยสำคัญ

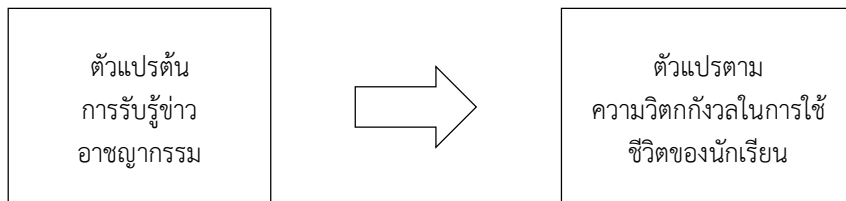
จากสถานการณ์ดังกล่าว การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวอาชญากรรมกับความวิตกกังวลในการดำเนินชีวิตของนักเรียนมัธยมปลาย จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของโรงเรียนเทศบาลปลุกปัญญา ในพระอุปถัมภ์ฯ ซึ่งตั้งอยู่ในเขตเมืองและมีนักเรียนที่เข้าถึงเทคโนโลยีและข่าวสารอย่างต่อเนื่อง การวิจัยในครั้งนี้จะมีส่วนช่วยในการให้ข้อมูลเชิงลึกต่อผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว และผู้ปกครอง ในการวางแผนดูแลสุขภาพจิตของนักเรียน และส่งเสริมทักษะการรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy) อันเป็นทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 นอกจากนี้ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาอาจสามารถนำไปใช้พัฒนาแนวทางการจัดกิจกรรมหรือนโยบายด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับการบริโภคสื่ออย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้ นักเรียนสามารถแยกแยะข่าวสาร มีสติ และมีภูมิคุ้มกันต่อข้อมูลรุนแรง ตลอดจนเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสภาวะทางจิตใจในสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. เพื่อศึกษาการรับรู้ข่าวอาชญากรรมของนักเรียนมัธยมปลายโรงเรียนเทศบาลปลุกปัญญาในพระอุปถัมภ์ฯ
4. เพื่อศึกษาผลกระทบความวิตกกังวลในการใช้ชีวิตของนักเรียนมัธยมปลาย ที่เกิดจากการรับรู้ข่าวอาชญากรรม

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการดำเนินงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบ เชิงปริมาณ เพื่อศึกษาผลกระทบความวิตกกังวล และความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าว อาชญากรรมกับผลกระทบความวิตกกังวลในการใช้ชีวิตประจำวันของนักเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนเทศบาลปลุกปัญญา ในพระอุปถัมภ์ฯ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 3,135 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) จำนวน 254 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามผลกระทบการรับรู้ข่าวอาชญากรรมของนักเรียนมัธยมปลายโรงเรียนเทศบาลปลุกปัญญาในพระอุปถัมภ์ฯ มีจำนวน 5 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น เป็นแบบตรวจรายการ (Check list) จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 ผลกระทบการรับรู้ข่าวอาชญากรรมของนักเรียนมัธยมปลายโรงเรียนเทศบาลปลุกปัญญาในพระอุปถัมภ์ฯ เป็นแบบสอบถาม แบบประมาณค่า (Likert Scale) โดยในกรณีนี้เป็น ลิเคิร์ต 3 ระดับ จำนวน 32 ข้อ

ตอนที่ 3 การรับรู้ข่าวอาชญากรรมของนักเรียนมัธยมปลายโรงเรียนเทศบาลปลุกปัญญาในพระอุปถัมภ์ฯ เป็นแบบสอบถาม แบบประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 ให้เลือกตอบตามความคิดเห็นของท่าน เป็นแบบสอบถามหลายตัวเลือก (Multiple Choice) จำนวน 3 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 254 คน โดยทำผ่านแบบสอบถามออนไลน์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากแบบสอบถามแล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาคัดเลือกจัดระบบ จัดกลุ่มข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ตารางและใช้วิธีบรรยายเชิงพรรณนา ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ให้การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

1.2 ความคิดเห็นของผลกระทบการรับรู้ข่าวอาชญากรรมของนักเรียนมัธยมปลายโรงเรียนเทศบาลปลุกปัญญาในพระอุปถัมภ์ฯ แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ใช้วิธีการสรุปรวบรวมความคิดเห็น แล้วนำเสนอตามประเด็นข้อคำถาม การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาผลกระทบการรับรู้ข่าวอาชญากรรมของนักเรียนมัธยมปลายโรงเรียนเทศบาลปลุกปัญญาในพระอุปถัมภ์ฯ กรณีศึกษาผลกระทบ

รับรู้ข่าวอาชญากรรมของนักเรียนมัธยมปลายโรงเรียนเทศบาลปลุกปัญญาในพระอุบลัมภ์ฯ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ
ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์ในการ
วิเคราะห์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1981: 182) มีรายละเอียดดังนี้
ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายความว่า มีการรับรู้สูงสุดในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายความว่า มีการรับรู้สูงสุดในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายความว่า มีการรับรู้สูงสุดในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายความว่า มีการรับรู้สูงสุดในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 -1.80 หมายความว่า มีการรับรู้สูงสุดในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 สรุปการรับรู้ข่าวอาชญากรรมของนักเรียน

ประเภทข่าว	อันดับ	ช่องทางการรับรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การฆาตกรรม	1	โซเชียลมีเดีย	201	79.10
	2	โทรทัศน์	146	57.50
	3	YouTube/เว็บไซต์ข่าว	125	49.20
	4	ครอบครัว/เพื่อน	71	28.00
	5	คนข้างบ้าน	21	8.30
	6	ไม่เคยรับข่าว	5	2.00
การก่อการร้าย	1	โซเชียลมีเดีย	199	78.30
	2	โทรทัศน์	151	59.40
	3	YouTube/เว็บไซต์ข่าว	127	50.00
	4	ครอบครัว/เพื่อน	81	31.90
	5	คนข้างบ้าน	37	14.60
	6	ไม่เคยรับข่าว	4	1.60

ตารางที่ 2 ประสพการณ์การเผชิญเหตุอาชญากรรมของนักเรียน

อันดับ	สถานที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	โรงเรียน	182	71.70
2	สถานที่สาธารณะ	135	53.10
3	ห้างสรรพสินค้า	69	27.20
4	บ้าน	43	16.90
5	สถานบันเทิง	32	12.60
6	มหาวิทยาลัย	15	5.90

ตารางที่ 3 ผลกระทบต่อความวิตกกังวล (ระดับเล็กน้อย)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับ
การข่มขืน/คุกคามทางเพศ	2.33	0.64	เล็กน้อย
การทำร้ายร่างกาย	2.32	0.62	เล็กน้อย
การปล้นทรัพย์ (รุนแรง)	2.28	0.60	เล็กน้อย
ความมั่นคงของรัฐ	2.19	0.66	เล็กน้อย

ตารางที่ 3 ผลกระทบต่อความวิตกกังวล (ระดับเล็กน้อย) (ต่อ)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับ
การตัดสินใจไปสถานที่ต่าง ๆ	2.12	0.55	เล็กน้อย
ความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน	2.11	0.57	เล็กน้อย
รูปแบบข่าวรุนแรง	2.00	0.58	เล็กน้อย

ตารางที่ 4 ผลกระทบต่อความวิตกกังวล (ระดับปานกลาง)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับ
การรับรู้ข่าวการทำร้ายร่างกาย	3.40	1.00	ปานกลาง
การตระหนักในการป้องกันตนเอง	3.35	0.93	ปานกลาง
ความกลัวจากข่าวใกล้ตัว	3.35	0.97	ปานกลาง
ผลต่อความรู้สึกปลอดภัย	3.21	0.98	ปานกลาง
การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์	3.21	0.94	ปานกลาง
ความกลัวจากข่าวรุนแรง	3.16	1.04	ปานกลาง
ระดับความรุนแรงของข่าว	3.12	1.03	ปานกลาง
ความวิตกกังวลในชีวิตประจำวัน	3.12	1.03	ปานกลาง
ความสุขในการใช้ชีวิต	3.10	0.99	ปานกลาง
ความถี่ของข่าวที่ได้รับ	3.06	0.97	ปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ข่าวอาชญากรรมของนักเรียนมัธยมปลายโรงเรียนเทศบาลปลูกปัญญาในพระอุปถัมภ์ การศึกษาค้นคว้าพบว่า นักเรียนมัธยมปลายมีการรับรู้ข่าวอาชญากรรมประเภทการฆาตกรรมผ่านโซเชียลมีเดียมากที่สุด รองลงมาคือโทรทัศน์และแพลตฟอร์มวิดีโอออนไลน์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมการเปิดรับสื่อในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนที่มีแนวโน้มพึ่งพาสื่อออนไลน์เป็นแหล่งข้อมูลหลักมากกว่าสื่อดั้งเดิม

ผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า โซเชียลมีเดียมีลักษณะเป็นสื่อที่เข้าถึงง่าย รวดเร็ว และมีการนำเสนอเนื้อหาที่ดึงดูดความสนใจ โดยเฉพาะข่าวอาชญากรรมที่มักถูกนำเสนอในลักษณะเร้าอารมณ์หรือเน้นความรุนแรง จึงส่งผลให้ผู้รับสารเกิดการรับรู้และจดจำเนื้อหาได้มากกว่าสื่อประเภทอื่น นอกจากนี้ กลไกของอัลกอริทึมในแพลตฟอร์มยังมีส่วนในการคัดเลือกและนำเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้ใช้งาน ทำให้ข่าวอาชญากรรมมีโอกาสปรากฏซ้ำและตอกย้ำการรับรู้ของผู้รับสาร

ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับ (Pamoukoglou, 2021) ที่ชี้ให้เห็นว่าสื่อสังคมออนไลน์มีอิทธิพลต่อการรับรู้และความกลัวอาชญากรรมมากกว่าสื่อโทรทัศน์ รวมถึง (Akash, 2025) ที่พบว่าโซเชียลมีเดียมีบทบาทสำคัญในการกำหนดมุมมองของประชาชนต่ออาชญากรรม ทั้งในด้านการเพิ่มการรับรู้และการกระตุ้นความวิตกกังวล

ในขณะเดียวกัน การที่นักเรียนยังคงรับข่าวผ่านโทรทัศน์และ YouTube ในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง อาจสะท้อนถึงบทบาทของสื่อผสม (media convergence) ที่ผู้รับสารไม่ได้จำกัดการรับข้อมูลจากช่องทางใดช่องทางหนึ่ง แต่ใช้หลายแพลตฟอร์มร่วมกัน ซึ่งช่วยเสริมและย้ำการรับรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์อาชญากรรม

อย่างไรก็ตาม การรับข่าวอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเนื้อหาที่มีความรุนแรง อาจส่งผลต่อการรับรู้ความปลอดภัยของผู้รับสาร ทำให้เกิดความรู้สึกว่าสังคมมีความเสี่ยงสูงกว่าความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับ (Segura Cuenca & Erades Pérez, 2025) ที่พบว่าการใช้โซเชียลมีเดียสัมพันธ์กับการรับรู้ความปลอดภัยที่เพิ่มขึ้น รวมถึง (Zhang, 2025) ที่ชี้ให้เห็นว่าการบริโภคสื่อออนไลน์มีความสัมพันธ์กับความกลัวอาชญากรรมและผลกระทบทางจิตใจ

นอกจากนี้ ลักษณะการนำเสนอข่าวที่เน้นความรุนแรงหรือมีภาพกราฟิกยังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อการรับรู้ของผู้รับสาร โดยอาจทำให้เกิดการขยายภาพความรุนแรงในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ (อรวรรณ ศรีสุวรรณ, 2020) ที่พบว่าการนำเสนอข่าวในลักษณะดังกล่าวส่งผลต่อการตีความความเป็นจริงของผู้ชม

อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถสรุปได้ว่าสื่อมีอิทธิพลต่อผู้รับสารในลักษณะเดียวกันทั้งหมด เนื่องจากการรับรู้และการตอบสนองต่อข่าวอาชญากรรมยังขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลและบริบททางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ (Silva & Guedes, 2022) ที่เสนอว่าผลกระทบของสื่อต่อความกลัวอาชญากรรมมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

โดยสรุป ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า โซเชียลมีเดียเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ข่าวอาชญากรรมของนักเรียนมัธยมศึกษา และมีบทบาททั้งในการเพิ่มการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการสร้างความรู้สึกไม่ปลอดภัยในสังคม ดังนั้น การส่งเสริมทักษะการรู้เท่าทันสื่อจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการลดผลกระทบเชิงลบจากการบริโภคข่าวอาชญากรรมในยุคดิจิทัล

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมัธยมปลายรับรู้ข่าวเกี่ยวกับ “การก่อการร้าย” ผ่านโซเชียลมีเดียมากที่สุด รองลงมาคือโทรทัศน์และแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น YouTube หรือเว็บไซต์ข่าว สะท้อนให้เห็นว่าโซเชียลมีเดียเป็นช่องทางหลักในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์รุนแรงในบริบทปัจจุบัน

ข้อค้นพบนี้สามารถอธิบายได้ว่า โซเชียลมีเดียมีลักษณะการนำเสนอข่าวที่รวดเร็ว เข้าถึงง่าย และมักคัดเลือกเนื้อหาที่มีความรุนแรงหรือกระตุ้นอารมณ์ ซึ่งมีแนวโน้มดึงดูดความสนใจของผู้รับสารได้มากกว่าสื่อรูปแบบอื่น ประกอบกับระบบอัลกอริทึมที่ส่งเสริมการแสดงผลเนื้อหาที่สอดคล้องกับพฤติกรรมมารับชม ยิ่งทำให้ผู้ใช้งานได้รับข่าวเกี่ยวกับการก่อการร้ายซ้ำและต่อเนื่อง

ผลการศึกษาสอดคล้องกับ (Guler & Piazza, 2024) ที่พบว่าการบริโภคข่าวผ่านสื่อออนไลน์และโซเชียลมีเดียมีความสัมพันธ์กับระดับความกลัวการก่อการร้ายที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ที่มีแนวโน้มเชื่อทฤษฎีสมคบคิด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ (Siddiq, 2024) ที่ชี้ให้เห็นว่าสื่อสังคมออนไลน์มีบทบาทสำคัญในการกำหนดการรับรู้ของเยาวชนต่อเหตุการณ์การก่อการร้าย และอาจส่งผลต่อความเข้าใจในลักษณะที่มีอคติ

ในด้านผลกระทบทางจิตใจ ผลการศึกษาสอดคล้องกับ (Hanan et al., 2021) ที่พบว่าการเปิดรับข่าวเกี่ยวกับการก่อการร้ายมีความสัมพันธ์กับความเครียดและความวิตกกังวลของเยาวชน ขณะที่ (Tulga, 2023) อธิบายว่าสื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการสร้างการรับรู้และการตอบสนองทางจิตวิทยาต่อเหตุการณ์การก่อการร้าย แม้ในพื้นที่ที่ไม่ได้เผชิญเหตุโดยตรง

นอกจากนี้ การที่โซเชียลมีเดียเป็นช่องทางหลักยังอาจส่งผลต่อการรับรู้ความเสี่ยงในสังคม โดย (Zhang, 2025) พบว่าการบริโภคสื่อออนไลน์มีความสัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้นของความกลัวอาชญากรรมและผลกระทบต่อสุขภาพจิต ขณะที่ (Pamoukoglou, 2021) สนับสนุนว่าสื่อสังคมออนไลน์มีอิทธิพลต่อการรับรู้และความกลัวอาชญากรรมมากกว่าสื่อดั้งเดิม

อย่างไรก็ตาม ผลกระทบของสื่อไม่ได้เกิดขึ้นในลักษณะเดียวกันกับทุกคน เนื่องจากยังขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล เช่น ประสบการณ์เดิม ระดับการรู้เท่าทันสื่อ และบริบททางสังคม ซึ่งอาจทำให้การตีความข่าวเกี่ยวกับการก่อการร้ายแตกต่างกันไป

โดยสรุป ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า โซเชียลมีเดียเป็นช่องทางหลักที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ข่าวการก่อการร้ายของนักเรียนมัธยมศึกษา และมีบทบาททั้งในการเพิ่มการเข้าถึงข้อมูลและการสร้างความวิตกกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัย ดังนั้น การส่งเสริมทักษะการรู้เท่าทันสื่อจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยให้เยาวชนสามารถประเมินและตีความข่าวสารได้อย่างมีวิจารณญาณ

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมัธยมปลายมีประสบการณ์การถูกลักทรัพย์หรือทรัพย์สินสูญหายมากที่สุด ใน “โรงเรียน” รองลงมาคือสถานที่สาธารณะ และห้างสรรพสินค้า สะท้อนให้เห็นว่า พื้นที่ที่นักเรียนใช้ชีวิตประจำวันเป็นประจำกลับเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินมากที่สุด

ข้อค้นพบนี้สามารถอธิบายได้ว่า พื้นที่โรงเรียนและสถานที่สาธารณะเป็นพื้นที่ที่มีการรวมตัวของคนจำนวนมาก และมีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา ซึ่งอาจทำให้การดูแลทรัพย์สินส่วนบุคคลทำได้ยาก ประกอบกับพฤติกรรมของนักเรียน เช่น การวางสิ่งของไว้โดยไม่มีการเฝ้าระวัง อาจเพิ่มโอกาสในการเกิดการลักทรัพย์

ผลการศึกษาสอดคล้องกับ (Sani et al., 2019) ที่พบว่า นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามีประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่อทรัพย์สินในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะการลักทรัพย์และการปล้นทรัพย์ ซึ่งมักเกิดใน

พื้นที่สาธารณะและเกี่ยวข้องกับบุคคลแปลกหน้า นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ (Nadeem & Junger, 2019) ที่ชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การละเลยการดูแลทรัพย์สิน เป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการเกิดการลักทรัพย์ในบริบทสถานศึกษา

ในบริบทของการป้องกันตนเอง (พิตะวัน รัตนพงศ์, 2020) พบว่า นักศึกษามีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินในระดับปานกลาง ซึ่งสะท้อนว่าการตระหนักรู้และพฤติกรรมการป้องกันยังไม่เพียงพอ อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ยังคงเกิดเหตุลักทรัพย์ในพื้นที่ใกล้ตัว เช่น โรงเรียน

นอกจากนี้ งานวิจัยของ (Azevedo et al., 2022) ยังสนับสนุนว่า พื้นที่ในสถานศึกษาเป็นพื้นที่ที่มีทั้ง “ความปลอดภัย” และ “ความเสี่ยง” ขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมและพฤติกรรมของบุคคล ขณะที่ (Bastasa et al., 2025) พบว่าการลักทรัพย์ในที่พักอาศัยของนักศึกษาส่งผลทั้งด้านเศรษฐกิจและจิตใจ เช่น ความเครียดและความรู้สึกไม่ปลอดภัย

ในด้านผลกระทบเชิงลึก (Lynch et al., 2024) และ (Hancock & Daigle, 2023) ชี้ให้เห็นว่าการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม โดยเฉพาะการเกิดซ้ำหรือหลายรูปแบบ (polyvictimization) สามารถส่งผลต่อสุขภาพจิต ความรู้สึกปลอดภัย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้

ขณะเดียวกัน (Tarus, 2025) พบว่า การลักทรัพย์และการปล้นทรัพย์เป็นอาชญากรรมที่สร้างความกลัวสูงในกลุ่มนักศึกษา โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีลักษณะทางประชากรบางประการ ซึ่งสะท้อนว่าประสบการณ์หรือการรับรู้ความเสี่ยงมีผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยของผู้เรียน

โดยสรุป ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า พื้นที่ใกล้ตัวของนักเรียน เช่น โรงเรียนและสถานที่สาธารณะ เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน และพฤติกรรมส่วนบุคคลมีบทบาทสำคัญต่อการเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว ดังนั้น การส่งเสริมพฤติกรรมป้องกันตนเอง และการพัฒนามาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา จึงเป็นแนวทางสำคัญในการลดความเสี่ยงและสร้างความปลอดภัยให้กับนักเรียน

2. เพื่อศึกษาผลกระทบความวิตกกังวลในการใช้ชีวิตของนักเรียนมัธยมปลาย ที่เกิดจากการรับรู้ข่าวอาชญากรรม ผลการศึกษพบว่า การรับรู้ข่าวอาชญากรรมของนักเรียนมัธยมปลายส่งผลต่อความวิตกกังวลในการใช้ชีวิตในระดับ “เล็กน้อยถึงปานกลาง” โดยประเด็นที่มีผลกระทบในระดับเล็กน้อย ได้แก่ ข่าวเกี่ยวกับการข่มขืนหรือคุกคามทางเพศ การปล้นทรัพย์ และเหตุการณ์ที่กระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ซึ่งสะท้อนว่านักเรียนรับรู้ถึงความรุนแรงของเหตุการณ์ แต่ยังไม่ได้ส่งผลต่อความวิตกกังวลในระดับสูง

ในขณะเดียวกัน ประเด็นที่มีผลกระทบในระดับปานกลาง ได้แก่ ความกลัวเมื่อได้รับข่าวอาชญากรรมในพื้นที่ใกล้เคียง การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์หลังการรับข่าว และการรับรู้ข่าวอาชญากรรมมีผลต่อความสามารถในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุข สะท้อนให้เห็นว่า “ความใกล้ตัวของเหตุการณ์” และ “ลักษณะการนำเสนอข่าว” เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ระดับความวิตกกังวลเพิ่มสูงขึ้น

ข้อค้นพบนี้สามารถอธิบายได้ว่า แม้นักเรียนจะสามารถรับรู้ข่าวอาชญากรรมได้ในชีวิตประจำวันโดยไม่เกิดความวิตกกังวลรุนแรงในทันที แต่เมื่อข่าวมีความใกล้ตัว หรือมีเนื้อหาที่รุนแรงและชัดเจน จะส่งผลกระทบต่ออารมณ์และความรู้สึกปลอดภัยมากขึ้น

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ (Riehm et al., 2021) ที่พบว่า ความกังวลเกี่ยวกับความรุนแรงในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับอาการวิตกกังวลและความตื่นตระหนกในกลุ่มวัยรุ่น รวมถึง (Thamrin et al., 2025) ที่ชี้ให้เห็นว่าการรับรู้ข่าวอาชญากรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความกลัวอาชญากรรม ยิ่งได้รับข่าวบ่อย ความวิตกกังวลยิ่งเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ (Pe'er & Slone, 2022) ยังสนับสนุนว่า การรับรู้ข่าวสารความรุนแรงผ่านสื่อ โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ มีความสัมพันธ์กับความเครียดและผลกระทบทางจิตใจในกลุ่มวัยรุ่น แม้ว่าปัจจัยด้านความยืดหยุ่นทางจิตใจจะช่วยลดผลกระทบได้ในบางกรณี

ในด้านบริบทของนักเรียน (Khan et al., 2025) พบว่า ปัจจัยด้านความรุนแรงและสภาพแวดล้อมมีความเชื่อมโยงกับปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียน ซึ่งสะท้อนว่าการรับรู้ข่าวอาชญากรรมอาจเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลและความรู้สึกไม่ปลอดภัย

โดยสรุป ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ข่าวอาชญากรรมมีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลของนักเรียนในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะเมื่อข่าวมีความใกล้ตัวหรือมีความรุนแรง อย่างไรก็ตาม ระดับผลกระทบยังไม่ถึงขั้นรุนแรง ซึ่ง

อาจจะท้อถอยถึงความสามารถในการปรับตัวของนักเรียนในยุคที่มีการรับข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การส่งเสริมทักษะการรู้เท่าทันสื่อและการดูแลสุขภาพจิตในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญในการลดผลกระทบดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy) และการดูแลสุขภาพจิตของนักเรียน เพื่อลดความวิตกกังวลที่เกิดจากการรับข่าวอาชญากรรม และเสริมสร้างทักษะในการคัดกรองข่าวสารอย่างเหมาะสมข้อสังเกต คือ ในรูปแบบบทความนี้ ไม่มี ข้อเสนอแนะทั่วไป
2. นักเรียนที่รับข่าวอาชญากรรมจากสื่อออนไลน์และโซเชียลมีเดียบ่อยครั้ง มีแนวโน้มเกิดความวิตกกังวลในการใช้ชีวิตประจำวันสูงกว่านักเรียนที่รับข่าวจากแหล่งอื่นระดับความวิตกกังวลของนักเรียนมีความแตกต่างกันตามปริมาณและรูปแบบการรับข่าวอาชญากรรม โดยเฉพาะข่าวที่มีเนื้อหารุนแรงหรือซ้ำซาก
3. โรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมแนะแนวหรืออบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการเลือกเสพข่าวอย่างเหมาะสม การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร และการจัดการอารมณ์เมื่อได้รับข่าวที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล รวมถึงเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้สึกกับครูแนะแนวหรือผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิต เพื่อช่วยลดผลกระทบทางจิตใจและส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังโรงเรียนอื่นหรือระดับชั้นอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยให้มีความครอบคลุมมากขึ้น
2. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อความวิตกกังวล เช่น สภาพแวดล้อมครอบครัว การสนับสนุนทางสังคม หรือบุคลิกภาพของนักเรียน
3. ควรใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้เข้าใจความรู้สึกและมุมมองของนักเรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- พิตะวัน รัตนพงศ์. (2020). การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของนักศึกษา. *วารสารอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม*, 10(1), 85–104.
- มนสิชา จันทรเกษ. (2020). ผลกระทบของการรับข่าวอาชญากรรมผ่านสื่อออนไลน์ต่อความรู้สึกปลอดภัยและสุขภาพจิตของนักเรียนมัธยมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์และพัฒนาสังคม*, 15(2), 112–128.
- มนสิชา จันทรเกษ. (2020). อิทธิพลของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมเชิงเร้าอารมณ์ต่อการรับรู้และความวิตกกังวลของเยาวชนไทย. *วารสารนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมสื่อ*, 18(2), 59–76.
- ศิรินาถ ศรีธรรมมา. (2018). การรู้เท่าทันสื่อและการส่งเสริมสุขภาพจิตของนักเรียนในบริบทสังคมเมือง. *วารสารการบริหารการศึกษาและพัฒนาสังคม*, 14(1), 73–89.
- ศิรินาถ ศรีธรรมมา. (2018). การรับข่าวผ่านสื่อสังคมออนไลน์กับผลกระทบต่อสุขภาพจิตและการส่งเสริมทักษะการรู้เท่าทันสื่อของเยาวชนในยุคดิจิทัล. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคมเมือง*, 12(2), 88–105.
- สุนีย์ สิงหเสม. (2014). การรับข่าวความรุนแรงและผลกระทบต่อจิตใจของผู้รับสารในสังคมไทย. *วารสารนิเทศศาสตร์*, 32(2), 45–62.
- สุนีย์ สิงหเสม. (2014). ผลกระทบของการรับข่าวอาชญากรรมต่อความวิตกกังวลและพฤติกรรมการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น. *วารสารสังคมศาสตร์และการพัฒนา*, 21(3), 101–118.
- อรวรรณ ศรีสุวรรณ. (2020). อิทธิพลของการรับชมข่าวอาชญากรรมที่มีภาพกราฟิกต่อการรับรู้ของผู้ชม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรัฐ.
- Akash, K. (2025). A study on impact of social media on public views of crime. *International Journal of Media Studies*, 9(2), 55–70.

- Arango Pastrana, C. (2025). The communication of fear: Factors of crime news. *Journal of Media and Society*, 17(1), 101–120.
- Azevedo, V., Nunes, L. M., & Sani, A. (2022). Is campus a place of (in)security and crime? Perceptions and predictors among higher education students. *Crime Prevention and Community Safety*, 24(1), 1–19.
- Bastasa, A. B., Paubsanon, D. C., Castellano, N. R. A., Espinosa, J. R., Ong, M. R. M., & Salazar, J. (2025). Theft inside boarding houses: Its impact to student tenants. *International Journal of Social Science Research*, 12(1), 44–60.
- Guler, A., & Piazza, J. A. (2024). Online and social media news usage, conspiratorial attitudes and fear of terrorism. *Political Psychology*, 45(2), 267–289.
- Hanan, M. A., Arshad, A., Saleem, N., & Asad, S. (2021). Media coverage of terrorism and mental health concerns among youth. *Journal of Affective Disorders*, 291, 16–25.
- Hancock, K. P., & Daigle, L. E. (2023). Polyvictimization and academic performance. *Journal of School Violence*, 22(3), 257–272.
- Khan, S., Fuadah, S., Ikram, N., Aljouny, E., Zubair, M. T. M., & Nisar, S. (2025). Exploring mental health challenges and violence risks in high school population.
- Lynch, K. R., Pinchevsky, G. M., & Augustyn, M. B. (2024). Perceptions of college victimization and its consequences. *Journal of Contemporary Criminal Justice*, 40(1), 75–96.
- Nadeem, A., & Junger, M. (2019). Laptop theft in a university setting. *Security Journal*, 32(3), 235–252.
- Pamoukoglou, I. (2021). Media & crime. *Journal of Media Psychology*, 33(4), 201–214.
- Pe'er, A., & Slone, M. (2022). Media exposure to armed conflict. *Journal of Youth and Adolescence*, 51(6), 1123–1137.
- Riehm, K. E., Mojtabai, R., Adams, L. B., et al. (2021). Adolescents' concerns about school violence. *JAMA Network Open*, 4(11), e2132131.
- Sani, A., Nunes, L. M., Azevedo, V., & Sousa, P. (2019). Campus criminal victimization among higher education students. *Journal of Interpersonal Violence*, 34(18), 3785–3810.
- Segura Cuenca, M. C., & Erades Pérez, N. (2025). The role of social media as a source of information. *Social Indicators Research*, 169(2), 589–615.
- Siddiq, N. (2024). Media bias and implications for youth perceptions. *Journal of Arab Media Studies*, 11(3), 211–230.
- Tarus, S. (2025). Fear of crime among campus students. *African Journal of Criminology*, 6(1), 15–34.
- Thamrin, D. A., Ramli, A. R. F., & Fathurahman, F. (2025). The impact of crime news exposure on public fear of crime.
- Tulga, A. Y. (2023). The role of mass media in terrorism. *Journal of Security Studies*, 14(2), 95–112.
- UNESCO, & Internet Matters. (2025). Survey on youth exposure to violent news on social media. Paris: UNESCO.
- Zhang, C. (2025). The effect of social media on individuals' perception and criminal behavior. *Journal of Cyber Criminology*, 5(1), 1–18.